

Udvalget henstiller indtrængende til justitsministeren gennem radio, fjernsyn og presse at bidrage bedst muligt til at sprede oplysning blandt befolkningen om resultatet af de foretagne undersøgelser af høreskader som følge af nytårsskyderi for derigennem at søge at begrænse skader mest muligt denne sidste gang, før de nye bestemmelser træder i kraft.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med nedenstående af justitsministeren foreslåede ændring, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *mindretal* (Ib Thyregod, Gottschalk-Hansen og Poul Dam), der i øvrigt kan tilslutte sig forslaget, finder anledning til at bemærke følgende:

Mindretallet havde ønsket en tidligere ikrafttrædelsesdato — den 20. december 1965 — således at loven kunne få virkning allerede fra førstkommende nytår. Under hensyn til den gennem Tunghørenævnet foretagne undersøgelse, hvorefter ca. 15.000 drenge ved nytårsskyderiet ved årsskiftet 1964-65 pådrog sig høredefekter, der for over halvdelen af tilfældene vil kunne få erhvervsmæssig betydning, tillagde man det den største vægt, at tilsvarende skader ved nytårsskiftet 1965-66 blev undgået.

Ændringsforslag.

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 9.

Paragraffen affattes således:

„§ 9. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.“

I forhold hertil måtte erstatningsproblemet og de praktiske administrative vanskeligheder, bl. a. med myndighedernes opbevaring af det fyrværkeri, der måtte blive afleveret, tillægges underordnet betydning.

Mindretallet finder, at det meget vel ville have været muligt at finde en tilfredsstillende løsning af disse spørgsmål, hvorved bemærkes, at der alene efter mindretallets opfattelse kunne blive tale om bilighedsersatning, bl. a. under hensyn til den af justitsministeriet i februar 1965 udsendte meddelelse til fyrværkeribranchen.

Mindretallet beklager, at det ikke af tidsmæssige grunde har været muligt at færdigbehandle disse spørgsmål, således at lovforslaget kunne fremsættes i folketinget med henblik på ikrafttrædelse inden nytåret 1965-66. Hovedansvaret herfor må efter vor opfattelse pålægges justitsministeren, der dels fremsatte lovforslaget på et meget sent tidspunkt, dels ikke ved førstebehandlingen i folketinget redegjorde for de lovmæssige og praktiske vanskeligheder ved en tidligere ikrafttrædelse, som nu fremhæves, således at folketingetsudvalget havde fået lejlighed til en grundig behandling af disse spørgsmål. En mulighed for at samle hele udvalget og derigennem et flertal af folketinget om en tidligere ikrafttrædelse, hvorom adskillige ordførere ved første behandling udtalte sig positivt, blev herved forspildt.

Bemærkninger.

I medfør af lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre er ved lagtingsbeslutning af 13. maj 1948 sager vedrørende eksplosive stoffer overtaget som færøsk særansliggende. Det tilkommer således det færøske hjemmestyre selv at lovgive på dette område.

Bladt.	Chr. Hougaard.	Waldemar Laursen.	Otto Mørch.	Viola Nørlov.
Orla Pedersen, formand.	Karl Max Rasmussen.		Astrid Skjoldbo.	Conrad Kofoed.
A. Chr. Andersen.	Søren Jensen.		Ib Thyregod.	Hanne Budtz.
Gottschalk-Hansen.	Hastrup.	Svend Haugeard, næstformand.		Poul Dam.